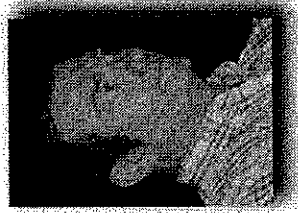

A doua întâlnire cu renumitul autor **Robert Cohen** a avut loc în octombrie, în cadrul Festivalului *International al scenei clijlene*, cu **Panglica lui Moebius**, în regia lui **Răzvan Mureșan**, în cocheta *Sala Euphorion*. Printre cei prezenți sunt invitați de marcă: însuși dramaturgul american și *Matei Vișniec*. E cald și atmosfera „artistică” din fața intrării e intensificată de grupul de „mese” și „fotolii” joase – sponsorizate a unei firme de mobilă – îngemose realizate din lemn brut, la care stau și pălăvrăgesc originale grupuri de vârste diferite.

Sală plină, începe spectacolul... Totul se petrece în livingroom-ul modernist – scenografia **Tudor Lucanu** – al unui gay boom al scenei *broadway*-ene: o mare canapea colțară, telefon și radio stil retro, unde auzim sound-ul psihedelic, care a revoluționat anii ’70, al lui **David Bowie**. Se lasă niște folii-perdele de plastic transparent în verde și albastru, în jurul spațiului de joc – truc ingenios ce decodifică și delimitează spațiul de joc. Totul pare tineresc, vesel și proaspăt...

Oare? **Herb Goldaman/Cristian Grosu** – tipic branșei: pantaloni și cămașă albe, sacou roșu-aprins, pantofi roșu-portocalii de piele. Agitat la culme, gata să plângă: ia niște pilule, bea whiskey, închide de două ori mobilul când sună, o dată fixul, dar, a doua oară, răspunde mimând o veselie debordantă... Tu ești?! Ce surpriză! (dă muzica tare) *Încă dau o petrecere în grădina! Vorbește mai tare, sunt mulți aici... Ce divin!... Poate vrea să se f. cu un negru!* Se aude soneria... Ușa-i deschisă, Jack! Mai ia o dușcă bună de alcool, direct din sticlă... Sună. *Între e deschis!* Spre surpriza lui, apare **Casey/Patricia Brad**, fiica fratelui Sam: *Unchule, mă pot baza pe tine?! Chiar dacă vine de la țară în Big Apple, tipa e hype: blugi rupți, bascheți verzi cu finte, „scufița” roșie (în jungla New York!), tricou cu motto ambițios: MORE THAN THIS. Da, recunosc am luat pastile, prietenul e un negru, dar era singurul tip ok din liceu. Ceilalți doar drogăi... Eu iau grass și mescolină, nu sunt o drogată!, lămurște ea rapid „zeitgeist”-ul de acasă. Cântă *Led Zepplin* cu faimosul *Baby, I love you... Herb: Și ce vrei aici?! Casey: Fă-**

Eugen Cojocaru

Happy Gays

mi rost de un job, vreau să studiez grafica...

Herb o anunță că va lucra la un chinez, să se obișnuiască aici – o spălătorie... **Deocamdată**, o liniștește după revolta ei și o avertizează: *Dacă sună Sam, nu răspunde, știe că vei veni la mine.* Soneria... ușii – intră **Jack/Miron Maxim**, „prietenă” lui **Herb**: pantaloni de piele, pantofi maro-roșiați de piele, cămașă mov (inspirate și originale costumele **T. Lucanu**) **Jack**, am spus să nu vii! **Jack**, un tip clovnesc simpatic, dar labil, nu-l ia în seamă: *Ce bine era în vechea marină americană! Până și Moș Crăciun intrase în joc... dezbăluie el din „secretele” durilor marins, pleacă luni de zile pe mare – e haitos ca un „pom de crăciun”, sacou verde, bermude multicolore, cămașă albă.*

Ești absolut superbă! Fă-o starlet... Îl știi pe agentul ăla, schimbă el vorba. Lui Casey îi surâde ideea. Dar Herb îi taie elanul: Nu te arunca așa... Învață două reguli de bază: Nu te încrede în nimeni și 2. Luptă pentru ce do- rești! Kate.

Îmi plac poponarii! **Herb**: Păi sunt eu un poponar dezgustător!?

Intermezzo scurt: actul 2 – a trecut ceva timp... **Herb**: *Chris* (fosta sa soție) m-a sunat – vrea să vină la mine... Cât eram de îndrăgostiți! Încep să se sărute... un minut! La hetero e, cel mult, zece secunde – parcă regizorul are un *misionariat pro homo* – nu e necesar, lumea europeană actuală e tolerantă, eu am câțiva buni prieteni. Dar nu se termină aici – puțin mai târziu **Herb** se dezbracă la chilofi, ia un halat și merg în pat; aici îi dă jos și se „hâjonesc” peste un minut – același „amen- dament”. Nu e necesar și e jenant! Se ridică din pat arătându-și „cele sfinte” până ia hala-

sare și-l lovește zdravăn cu pumnul – de du-rere îi dă drumul deusolat... **Herb**: *Te-ai rușinat totdeauna de mine... Cât am suferit!, îi reproșează plângând. Sam*: *Iartă-mă, n-am știut... Herb*: *Sărută-mă! Sam* se strâmbă cre-zând... *Pe obraz, Sam!* Se îmbrățișează și, brusc, încep să cânte un cântec preferat din co-pilăria lor...

Sam devine rezonabil: *Casey, rămâi, ești o fată modernă... Eu mă-ntorc în Virginia să-i biciuiesc pe cei doi negri, ce-i mai am. Herb, ai nevoie de bani? Jack și Sam pleacă. Herb*: *Ne-mpinge în pragul sinuciderii, arătând mereu „Voi nu sunteți ca mine!”... Dar noi ne ridicăm și spunem: Suntem așa cum suntem!* Încep să danseze...

[Piesa e alert pusă în scenă, are umor de si-tuație, de limbaj, de comportament, chiar ves-timentar, jocul actorilor e condus inteligent și cu simțul măsurii, cu excepțiile menționate. **Cristian Grosu** ne oferă un **Herb** simpatic, vulnerabil, fire de artist care înțelege mai mult decât „poate duce”. **Miron Maxim/Jack** a „plămădit” atracția spectacolului cu un subtil stil clovnesc, nu șarjează grobian și inutil pe linia caricaturizării, ci uman-autentic, dând personajului trăsături, chiar, contradictorii: șarm, umor, vulnerabilitate, inadaptabilitate și parade retorice, inauritate și inconșvență. **Patricia Brad** e o **Casey** credibilă în ambiența și naivitatea ei provincială de a face carieră în lumea artistică, doar că dramaturgul o schițează sincopat, ca într-o „evoluție” de ope-retă – nu e vina ei. **Radu Lărgeanu** reușește să impună, ca de obicei, indiferent de mărimea rolului, un personaj memorabil: **Carl**, agentul de starlete uns cu toate alifile. Cu **Ionuș Caras** ne închipuim fermierul sudist cu con-vingeri tradiționaliste nezdruccinate, dar și cu o inimă mare, când vrea și... poate înțelege! S-a simțit în jocul actorilor că le-a plăcut textul, dialogurile, s-au identificat cu personajele po-tențându-se reciproc într-o reușită seară de teatru.]

Spectacolul, regizorul, prezent și el cu ac-torii au fost răsplătiți cu aplauze prelungite și autorul **Robert Cohen** s-a dus, personal pe scenă, să-i felicite.

tul – piesa e bună și n-are nevoie de „chestii șoc”. Află că **Jack** a ieșit cu fosta lui soție – cearță; **Herb**: *Ești un heterosexual refu-lat!*

Vine Casey, super-stilată: costum-panta-lon negru, machiată forte, cămașă albă, cra-vată neagră: *O să apar pe patru pagini în VOGUE! Carl mă scoate la o prezentare... Jack*: *Ce preferi, pătura ori spirala? Casey*: *Nu te băga! De două luni sunt aici și s-au întâm-plat atâtea! Sunt aproape new-yorkeză... Când voi fi total?! Jack*: *Când vei dormi, o dată, în gunoi!*

Sonerie – intră **Carl/Radu Lărgeanu**; **Jack** se uită urât la el, **Carl** știe de ce: *Să știți că am divorțat! Casey*: *Voi vă cunoașteți... Carl, ești încântător!*, intervine **Jack**, care admiră și se dă la oricine, ca o „fetiță” labilă ce e. **Carl**: *Aveți, iarbă? Jack*: *Asta e viața... Panglica lui Moebius” închizându-se și deschizându-se, în același timp. Carl*: *Sugi p.!* **Jack**: *Poți fi sigur de asta! Hohote în sală, ca la un banc bun (pe ulița mică, ar spune Creangă).*

Intră **Sam! Ionuș Caras**, fermier tradițio-nalist dînt-o bucată – bineînțeles, îi place lui **Jack**: *Să ne dezbrăcăm și să facem o orgie... Sam*: *Te jupei de vin!, iar lui Herb*: *Ești un gol scifios!* Dacă până acum am avut o „psiholo-gizare” indirectă, prin situații, cei doi frați își vor dezvălui direct interiorul și relația lor – **Herb**: *Nu ji-a păsat de ea! A vrut să se simu-cidă... Jack*: *E încântătoare! Sam*: *Te-ai culcat cu ea... Jack* îl introduce în „post-moderni-tate”. *Se spune fi-o tragi!*

Se întorc **Casey și Carl**... **Sam** continuă disputa cu fratele: *E mult mai curajos să faci copii, să fii cu o femeie! Tu ești un fătăluș laș și scârbos... Casey, vino!*, zice, trăgându-o bru-tal de mână. **Jack-Famenul** (cine ar fi spus!?)